

Sygn. akt IV CSK 185/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 sierpnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa M. O.
przeciwko P. [...] Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 sierpnia 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 3 grudnia 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.**

Uzasadnienie

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które – zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powódka M. O. w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 3 grudnia 2012 r. wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparła na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje potrzeba wykładni przepisu prawa budzącego poważne wątpliwości. Uzasadnienie wniosku nie wskazuje bowiem na odmienne kierunki wykładni wskazanego przepisu art. 322 k.p.c. przyjmowane w orzecznictwie sądowym lub nauce prawa. W istocie, opierając się na wyroku Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2006 r., II CSK 108/05, kwestionuje się jedynie zasadność stanowiska Sądu drugiej instancji o nieistnieniu podstaw uzasadniających zastosowanie w sprawie art. 322 k.p.c. Dodać należy, że powołany przepis art. 322 k.p.c. nie zwalnia strony od konieczności przedstawienia tego rodzaju dowodów na okoliczność poniesienia i wysokości szkody, które są możliwe do przeprowadzenia bez większych trudności. Zaniechanie wskazania takich dowodów sprzeciwia się zastosowaniu art. 322 k.p.c. chociażby doznanie szkody przez stronę było niewątpliwe (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 11 grudnia 2007 r., I PK 157/07, OSNP 2009, nr 3-4, poz. 33,

OSNP 2009, nr 3-4, poz. 33, z dnia 17 kwietnia 2008 r., II PK 289/07, OSNP 2009, nr 17-18, poz. 227, z dnia 17 lutego 2009 r., I PK 160/08, OSNP 2010, nr 17-18, poz. 213, z dnia 19 lutego 2010 r., II PK 217/09, nie publ.).

W sprawie nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę – w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania, na wniosek zawarty w pisemnej odpowiedzi na skargę kasacyjną, orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 99 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. przy uwzględnieniu przepisów § 12 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 6 i § ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

aw

es